

بیست سخنرانی پنج دقیقه‌ای

واحد احیای سنتهای حسنہ
معاونت تبلیغ و آموزش‌های کاربردی

۱. در فرصتی کوتاه بخشی از یک

- سنت حسنہ به مردم معرفی می‌شود.
۲. مبلغان محترم، سخنان و مطالب متعدد را تحت یک عنوان کلی (ستنهای حسنہ) و جهت دار بیان می‌کنند.
۳. از پراکنده‌گویی و اتفاف وقت مخاطبین و در نتیجه زدگی و رویگردنی آنها و کم شدن جمعیت در محافل مذهبی و مجالس جلوگیری می‌شود.

۴. به لحاظ اینکه فهم و بکارگیری سنتهای حسنہ نیاز ضروری مردم و اموری عملی است، جذابیت زیادی

مقدمه

از آنجاکه بسیاری از مشکلات و معضلات موجود در جامعه به عدم شناخت عامه مردم از حقایق و دستورات دینی و یا غفلت از آنها باز می‌گردد، بر آن شدید تاباگرداوری آیات، روایات، داستانها، نکات تاریخی، اشعار، خاطرات، لطیفه‌ها، ضرب المثلها و... در رابطه با سنتهای حسنہ، مجموعه‌ای را در قالب سخنرانیهای پنج دقیقه‌ای تنظیم کرده، و در اختیار مبلغین محترم قرار دهیم. این شیوه از چند جهت می‌تواند مفید باشد:

برنامه شرکت می‌کند - هر چند کم باشند - با رغبت مطالب را پس‌گیری کند و اثرگزاری مطلوب بر مخاطبان صورت پذیرد.

سنت امر به معروف و نهی از منکر
جلسه اول: امر به معروف و نهی از منکر مهم ترین ویژگی جامعه اسلامی
 قال الله تعالى: «كُنْتُمْ حَنِيرَاتٍ أَنْخَرِجْتَ لِلنَّاسِ تُؤْمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَايُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ»؛^۱ «شما بهترین امتی بودید که برای مردم پدید آمدید؛ امر به معروف و نهی از منکر می‌کنید و به خدا ایمان دارید.»

در این آیه شریفه «امت اسلامی» به عنوان بهترین امت معرفی شده است و دلیل آن دو چیز ذکر شده است: «امر به معروف و نهی از منکر» و «ایمان به خدا». نکته جالب توجه این است که در این آیه امر به معروف و نهی از منکر بر ایمان به خدا مقدم داشته شده که نشانه اهمیت و عظمت آن است. به تبع این ویژگی برای

خواهد داشت.
 جهت تحقیق این امر و برای هر روز، آیه یا حدیث مربوط به موضوعی را همراه یک داستان یا خاطره یا نکته تاریخی و یا...، به اندازه‌ای که از یک جلسه پنج دقیقه‌ای فراتر نزود، تنظیم می‌کنیم و این رویه را ادامه می‌دهیم تا چند موضوع از سنتهای حسنی را مطرح سازیم. سپس چند موضوع دیگر از سنتهای را به همین روش در نظر گرفته و ارائه می‌دهیم.

در مرحله اول، شش سنت حسنة امر به معروف و نهی از منکر، شرکت فعال در مسجد، رعایت حقوق دیگران، ازدواج آسان، آئین همسرداری و ساده زیستی و دوری از تجمل را انتخاب کرده‌ایم. و برای هر کدام چند سخنرانی در نظر گرفته شده است.

تذکر: از آنجاکه بسیاری از مردم سخنرانی بین دو نماز را - هر چند کوتاه باشد - نوعی برنامه تحمیلی می‌دانند، از اینرو تقادراً می‌شود جلسات پنج دقیقه‌ای، پس از ادائی دو نماز اجراء شود تا عده‌ای که در این

بود؛ ولی هیچ کس جرأت نمی‌کرد قدم پیش گذارد و به آنها تذکر دهد. در همین موقع، سید ناظم واعظ که در مسجد جنب حرم مشغول وعظ بود، مردم را تهییج نمود تا امر به معروف و نهی از منکر کنند. خبر به مرحوم حاج شیخ محمد تقی بافقی رسید. او ابتدا به خانواده دربار پیغام فرستاد که: اگر مسلمان هستید نباید با این وضع در این مکان مقدس حضور یابید و اگر مسلمان نیستید، باز هم حق ندارید در این مکان حضور یابید. پیام موثر واقع نشد. حاج شیخ محمد تقی شخصاً به حرم آمد و سخت به آنان اعتراض نمود و از آنها خواست که سر و صورت خود را بپوشانند یا از آنجا خارج شوند. در این وقت غوغایی به پا شد. خانواده پهلوی فوراً به منزل تولیت حرم رفته و از آنجا با تلفن به رضا شاه خبر دادند. او فوراً به سوی قم حرکت کرد و دستور داد یک عدد سرباز پشت سرش حرکت کنند.

بعد از چند ساعت به شهر قم رسید و مستقیماً وارد صحن حرم شد. چند نفر طلب را که در آن اطراف

بهترین امت اسلامی، باید گفت که مهم‌ترین ویژگی جامعه اسلامی هم همین مسئله است که امر به معروف و نهی از منکر شناخته شود و وجدانهای بسیداری در جامعه پیوسته از آن پاسداری کنند.

داستان هجوم رضاخان به قسم به بهانه بسی احترامی به خانواده اش، نمونه‌ای از این بسیداری آگاهانه در جامعه را نشان می‌دهد:

از قدیم الایام تا به امروز مرسوم بوده و هست که غالباً مردم هنگام تحويل سال نو در اماکن متبرکه به سر می‌برند و آن را به فال نیک می‌گیرند. ۲۷ عید نوروز سال ۱۳۰۶ شمسی با رمضان ۱۳۴۶ مطابق بود و زوار بسیاری از نقاط مختلف به سوی شهر قم روی آوردند تا هنگام تحويل سال در حرم حضرت معصومه باشند. حرم مملو از جمعیت بود. اعضای خانواده پهلوی - که همسر رضا شاه هم جزو آنها بود - در غرفه بالای ایوان آیینه بدون حجاب کامل نشسته بودند، و این به طوری جلب نظر می‌کرد که صدای اعتراض مردم از هر سو بلند

سرلوحه کار خویش قرار داد و جز در موارد ضرورت، باید از راههای مساملت‌آمیز وارد شد. متأسفانه بعضی، هنگام امر به معروف و نهی از منکر، از راه خشونت‌آمیز وارد می‌شوند و به الفاظ زشت و زننده متولّ می‌گردند، لذا می‌بینیم این نوع امر به معروفها نه تنها اثر خوبی ندارد، بلکه گاهی نتیجه معکوس می‌دهد.

در تفسیر المتنار آمده است: جوانی به خدمت پیامبر اکرم ﷺ آمد و عرض کرد: ای پیامبر خدا! آیا به من اجازه می‌دهی زنا کنم؟! با گفتن این سخن فریاد مردم بلند شد و از گوشه و کنار به او اعتراض کردند، ولی پیامبر خدا ﷺ با خونسردی و ملایمت فرمودند: نزدیک بیا. جوان نزدیک آمد و در برابر پیامبر نشست. حضرت با محبت از او پرسید: آیا دوست داری با محaram تو (مثل مادر، خواهر و دختر) چنین کنند؟ جوان ناراحت شد و گفت: نه فدایت شوم. حضرت فرمود:

بودند، شلاق زد و چند نفری را هم در جوار قبر حضرت معصومه با عصا و لگد مضروب کرد. سپس دستور داد مرحوم بافقی را دستگیر کرده به تهران فرستند و تحويل زندان شهربانی دهند. او را همچنان در حبس نگه داشتند تا بعد از پنج ماه که آیت الله حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی خواستار آزادی وی گردید.^۱

اگر این روحیه در جامعه ما زنده بماند، پیوسته جامعه اسلامی از بسیاری از ناهمواریها و گردابهای مهلك در امان خواهد بود.

جلسه دوم: ملایمت و محبت در امر به معروف و نهی از منکر

قال رسول الله ﷺ «إِذَا أَمْرَتْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا يَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ إِلَّا مَنْ كَانَ فِيهِ كُلُّ ثَحَّاصَالٍ: رَفِيقٌ بِمَا يَأْمُرُ بِهِ وَرَفِيقٌ فِيمَا يَنْهَا عَنْهُ...»^۲ امر به معروف و نهی از منکر نکند مگر کسی که سه خصلت در او باشد: [اول اینکه:] در آنچه به آن امر و نهی می‌کند، طریق مدارا پیش گیرد.... در راه انجام دو فریضه بزرگ امر به معروف و نهی از منکر، پیوسته باید دلسوزی و حسن نیت و پاکی را

۱. محمد عابدی، پیکار با منکر در سیره ابرار، دفتر اول، ص ۱۱۵.

۲. خصال، ص ۱۰۹، ح ۷۹.

خودت را بانی معرفی کردی؟! بهلول گفت: تو اگر برای خدا مسجد می‌سازی بگذار نام من باشد. خدایکه می‌داند بانی کیست. او با این طنز به هارون فهماند که تو اخلاص نداری. روزی دیگر بهلول وارد مجلس هارون شد؛ چون هارون در مجلس حضور نداشت، بهلول جای هارون نشست. خادمان او را از آنجا بلند کردند و کتک زدند. همین که هارون وارد مجلس شد، به هارون گفت: من چند دقیقه‌ای جای تو نشستم و کتک خوردم، وای به حال تو که عمری در جای اهل بیت پیامبر نشسته‌ای. آری او با این طنזהا و با همین ملایمتهای هارون را متوجه خطاهای اشتباهات خود می‌کرد.

جلسه سوم: امر به معروف و نهی از منکر با عمل و رفتار

قال الصادق علیه السلام: «كُوئُوا دُعَاءَ التَّاسِيْرِ بِغَيْرِ الْسَّتِيْرِ كُمْ لَيْرُوا مِنْكُمُ الْأَنْجِيَادَ وَالصَّدَقَ وَالْأَنْوَاعَ»^۱; مردم را با غیر زبان دعوت

۱. تفسیر نمونه، ج ۳، ص ۴۲. به نقل از تفسیر المنار.

۲. بحار الانوار، ج ۶۷، ص ۳۰۹، باب ۵۷.

همینطور مردم راضی نیستند با محارم آنها چنین شود.

جوان از سؤال خود پشیمان شد. سپس پیامبر خدا دست بر سینه او گذاشت و در حق او دعا کرد و فرمود: «خدایا قلب او را پاک گردان و گناه او را ببخش و دامان او را از آلودگی به بی‌عفتنی نگاه دار». از آن به بعد منفورترین کار نزد این جوان، زنابود.^۱

در سیره بزرگان و اولیاء الهی وارد شده است که گاهی در قالب طنز و شوخی امر به معروف می‌کردند. به عنوان نمونه، روزی بهلول، کارگرانی را دید که به مسجد سازی مشغولند، از آنان پرسید: بانی مسجد کیست؟ گفتند: هارون الرشید. بهلول به سنگ تراش دستور داد که روی سنگی این جمله را حکاکی کند: «بانی مسجد بهلول!» سنگ تراش، سنگ را تراشید و به

بهلول تحويل داد. او شبانه از نردنی بسالا رفت و این سنگ را بسر در مسجد نصب کرد. روز بعد وقتی کارگران تابلو را دیدند، به هارون خبر دادند. هارون بهلول را احضار کرد و پرسید: بانی مسجد من هستم، تو چرا

از جوانان پولدار و خوشگذران مشهد که چهار خانم هم همراه خود داشتند -با ماشینی آمدند و چون گرفتار برف و تاریکی شده بودند، به قهوه خانه پناه آوردند. آمدن آنها در آن شب تاریک برفی در میان کوهستان بزم عیشی مجانی برای مسافران به وجود آورد، جوانان بطریهای مشروب و خوراکیها را چیدند و زنان، بعضی به خواندنگی و بعضی به رقص پرداختند. در گرم‌گرم این بساط، در قهوه خانه باز شد و مرحوم ملا عباس تربتی با سه چهار نفر که از تربت به مشهد می‌رفتند و مرکب‌شان الاغ بود، از ناچاری برف و تاریکی شب، آنها هم به این قهوه خانه پناه آوردند و از صاحب قهوه خانه اجازه خواستند که به آنها جایی بددهد.

او گفت: سکوی آن طرف خالی است. حاج علی اکبر می‌گفت: من با مشاهده این وضع هراسان شدم و گفتم که نکند از جانب حاج آخوند نسبت به اینها تعرضی بشود و از جانب آنها نسبت به این مرد الهی اهانت شود. آماده دفاع از حاج آخوند شدم، ولی دیدم ایشان وارد شد و گویانه کسی را

کنید تا از شما اجتهاد، راستگویی و پارسایی بینند». قوانین اسلام مبتنی بر حکمت و کیفیتی نظام یافته است که خود بتواند نگهبان و حافظ خویش باشد. امر به معروف و نهی از منکر دو قانون نگهبان است که از دیگر قوانین الهی پاسداری می‌کند. برای تأثیر بهتر این دو قانون در افراد و جامعه بهتر است که از روش غیر مستقیم و توأم با عمل، آن دو را به دیگران آموخت و اجرا کرد.

سعدیا گرچه سخندان و مصالح گویی به عمل کار برآید، به سخندازی نیست در این رابطه داستان جالبی از عالم الهی مرحوم آخوند ملا عباس تربتی نقل شده است:

یکی از محافظان فرزند آخوند ملا کاظم خراسانی نقل می‌کند: «در ایام زمستان برای سرکشی به املاک آقا به نیشابور رفته بودیم، در مراجعته به مشهد در راه برفگیر شدیم و در قهوه خانه‌ای وسط راه ماندیم. غیر از ما جمعی دیگر نیز به قهوه خانه پناه آورده بودند. شب فرارسید و چهار نفر

نافرمانی می‌شود، پس خود را فرو بندد تا آنگاه که وضع را تغییر دهد.»
خداؤند پیامبران و ائمه
 معصومین علیهم السلام را برای هدایت بشر، زنده کردن معروفها و از بین بردن منکرات برانگیخت و آنان در ادای این رسالت الهی از هیچ تلاشی فروگذار نکردند. تلاش و اصرار آنان به سبب اهمیتی بود که برای این فریضه الهی قائل بودند. آنها به دلیل قلب سرشار از رافت و رحمت، حاضر نبودند هیچ کس به منکرات آلوهه شده و به خشم خدا گرفتار آید.

ابن شهر آشوب می‌نویسد: امیر مؤمنان علیهم السلام وارد خانه شد، لحظه‌ای بعد بانوی آمد و از شوهرش شکایت داشت، حضرت فرمود: اندکی صبر کن تا از گرمای هوا کاسته شود، آن زن گفت: در این صورت خشم شوهرم بیشتر می‌شود، حضرت سرخود را پایین انداخت و لحظه‌ای بعد فرمود: به خدا قسم نباید رسیدگی به دادخواهی

می‌بینند و نه چیزی می‌شنود، به سوی آن سکورفت و چون نماز مغرب و عشاء را نخوانده بود، از قهوه‌چی قبله را پرسید و به نماز ایستاد و آن چهار نفر هم به وی اقتدا کردند. یکی اذان گفت و حاج آخوند اقامه گفت و وارد نماز شدند. من هم فرصت را غنیمت دانستم و اقتدا کردم، چند نفر دیگر از مسافران هم از آن بزم عیش و نوش فاصله گرفتند و به نماز جماعت پیوستند، بعد از آن قهوه‌چی هم آمد و به نماز ایستاد، وقتی از نماز فارغ شدیم از جوانها و خانمها اثری نبود، بساط خود را جمع کردند و نفهمیدیم که در آن شب برفی به کجا رفند.^۱

پس گاهی با رفتار و برخورد می‌توان به صورت غیر مستقیم امر به معروف و نهی از منکر کرد، بدون آنکه هیچ گفتگو یا برخورد نامناسبی پیش آید.

جلسه چهارم: تلاش فوق العاده برای امر به معروف و نهی از منکر

قال الحسن علیهم السلام: «لَا تَحِلْ لِعَنِي مُؤْمِنٌ^۲ تَرِى اللَّهَ يَفْصِلُ فَتَطْرِفُ حَتَّى تُعَيِّرَهُ؟ بَرْ هِيج چشم مؤمنی روانیست که ببیند خدا

۱. فضیلتهای فراموش شده، حسینعلی راشد، ص ۱۲۸.

۲. امالی شیخ طوسی، ص ۵۵

امیرالمؤمنین سلام می‌دهند. به همین خاطر امام راشناخت و هراسان گفت: ای امیرمؤمنان من اشتباه کردم. به خدا سوگند در مقابل همسرم مانند زمینی آرام خواهم بود تا پا بر روی من بگذارد. حضرت نیز روبه آن زن کرد و فرمود: به منزل برو و همسرت را به این کارها مجبور نکن.^۱

زندگی سراسر برکت پیامبر اسلام و دوران نبوت آن حضرت، پراست از سختیها و تلاش‌های طاقت فرسایی که آن حضرت برای دو فریضه الهی امر به معروف و نهی از منکر انجام دادند، تا آنجاکه گاهی خداوند ایشان را از این همه تلاش و دلسوزی باز می‌داشت و می‌فرمود شاید جان خود را در این راه تباہ کنی، که چرا مردم ایمان نمی‌آورند.^۲

سنت احیاء مساجد
جلسه اول: ارزش رفتن به مساجد
احیا و تقویت اجتماعات مذهبی

مطلوب را به تأخیر انداخت، حق مظلوم را باید از ظالم گرفت و رعب او را از دل مظلوم بیرون کرد، تا با کمال شهامت در مقابل ستمگر بایستد و حق خود را بخواهد. آن‌گاه به آن زن گفت: برویم.

حضرت با آن زن همراه شد تا به در خانه زن رسید، آن‌گاه صدزاد: درود بر شما! جوانی از خانه بیرون آمد. حضرت بعد از احوالپرسی فرمود: «یا عَبْدُ اللَّهِ أَتَقْرَأُكَ قَدْ أَخْفَتَهَا وَأَخْرَجْتَهَا؛ ای بندۀ خدا! از خدا پرواکن؛ چرا که همسرت را ترسانده و از خانه بیرون رانده‌ای».^۳

جوان از این سخن سخت برآشت و گفت: به تو چه ربطی دارد! به خدا سوگند! به خاطر همین حرف تو، او را آتش خواهم زد. امیرمؤمنان هم فرمود: من تو را امر به معروف و نهی از منکر می‌کنم، تو در برابر من منکر دیگری مرتکب می‌شوی و معروف را رهایی کنی.

در همین لحظات مرد جوان متوجه شد افرادی که از کوچه عبور می‌کنند به آن مرد با عنوان

۱. مناقب، ج ۲، ص ۱۰۶؛ بحار الانوار، ج ۴۱،

ص ۵۷

۲. شعراء ۲/۲

نمی داد که امام خمینی ره در آن روز با آن حال بحرانی - که در شهادت فرزندش عزادار بود - به مسجد برود؛ اما امام خمینی ره با آن مصیبت عظیمی که برایش رخ داده بود، برای اقامه نماز جماعت به مسجد رفت. وقتی مردم فهمیدند که امام خمینی ره به مسجد می آید، جماعتی یک دفعه از همه طرف به مسجد هجوم آوردند. ما وقتی به مسجد رسیدیم، مردم همه گریه می کردند؛ چه گریهای! امام وارد مسجد شد، نماز را به جماعت اقامه کرد و بعد از نماز روضه خوانده شد و امام و همه حاضرین گریستند.^۲

خطرهای از استیا امام خمینی ره

حضور در مساجد حتی در سخت ترین زمانها، سیره و سنت بزرگان دینی بوده است. آنان با تأسی از قرآن کریم که فرموده «در مساجد، خدا را مخلصانه بخوانید»،^۳ در شدیدترین دورانهای خفقان و استبداد، در مساجد برای عبادت مخلصانه حضور یافته و

در مساجد، یکی از سنتهای حسن است که از صدر اسلام مورد توجه رهبران مذهبی، بویژه پیامبر اکرم صل بوده است. آن حضرت در این زمینه می فرماید: «مَنْ مَشَى إِلَى مَسَاجِدِي مِنْ مَسَاجِدِ اللَّهِ فَلَهُ بَكْلَ حَطْوَرَةً حَطَّاها حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى مَنْزِلِهِ عَشْرَ حَسَنَاتٍ وَمَعِينٌ عَنْهُ عَشْرَ سَيِّئَاتٍ وَرَفِيعٌ لَهُ عَشْرَ دَرَجَاتٍ»^۱ هر کس به سوی یکی از مساجد خدا حرکت کند، برای هر قدمی که بر می دارد - تازمانی که به منزلش برگرد - ده حسن نوشته می شود و ده گناه از او پاک می شود و ده درجه به وی داده می شود.»

امام خمینی ره و اهمیت حضور در مساجد

یکی از یاران امام خمینی ره می گوید: بعد از شهادت حاج آقا مصطفی ره، همان روز تا صدای اذان بلند شد، امام نیز بلند شده و برای وضو آماده شد و به اطرافیان گفت: من به مسجد می روم.

من به یکی از خادمهای گفتم: زود برو و به خادم مسجد بگو: سجاده را پهن کند. او به مسجد رفت اما خادم را پیدا نکرده بود، اصلاً کسی احتمال

۱. وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۲۰۱.

۲. سرگذشتهای ویژه، ج ۱، ص ۶۵.

۳. اعراف / ۲۹.

راتشکیل دادند.^۱

جلسه دوم: برکات حضور در مسجد رفت و آمد کردن به مساجد، آثار و برکات فراوانی دارد. امام حسن مجتبی علیه السلام در گفتاری حیاتبخش ۸ فائده از فوائد مسجد را می‌شمارد و می‌فرماید: «مَنْ أَذَمَ الْأُخْتِلَافَ إِلَى الْفَنِيدِ أَصَابَ إِحْدَى كُلُّهُنَّ أَيْةً مُخْكَمَةً وَأَخْمَّ مُسْتَقَادًا وَعَلِمَ مَنْسَطَطَرَ فَأَرْخَمَتْ مُنْتَظَرَةً وَكَلِمَةً تَدَلُّهُ عَلَى الْهَدَىٰ أَوْ تَرْدَدَ عَنْ رَدَىٰ وَتَرَكَ الذِّنُوبِ حَيَاةً أَوْ خَسْيَةً»^۲ کسی که پیوسته به مسجد رفت و آمد داشته باشد، یکی از هشت بهره نصیبیش خواهد شد:

نشانه و دلیل محکم [و قاطع در راه هدف]، دوستی فایده‌دار، دانشی نو، رحمتی مورد انتظار [از طرف خداوند]، آموختن سخنانی که او را هدایت کند یا از لغزشها باز دارد؛ ترک گناهان از روی حیا و شرم و یا ترس».

ابوعلی سینا در مسجد

ابن سینا دانشمند نایبغه قرن چهارم هجری، به علم و دانش علاقه بسیار

این کانونهای مذهبی را فعال می‌کردند. زمانی که رضاخان قصد داشت مساجد را تعطیل کند، بر هر مسجدی عده‌ای قزاق گذاشته و آن را به صورت تعطیل در آورده بود؛ اما استاد امام خمینی علیه السلام، مرحوم میرزا محمد علی شاه آبادی علیه السلام در یکی از آن روزها عازم مسجد شد. فرمانده قزاقان مستقر در مسجد جامع طهران جلو آمده و گفت: آقا! نماز و مسجد تعطیل است! آقا در حالی که حتی سرشان را بلند نکرده بود، از آن مأمور دولتی پرسید: اینجا کجاست؟ او گفت: مسجد. آقا فرمود: من کی هستم؟ گفت: پیش‌نماز مسجد. فرمود: مملکت چه مملکتی است؟ او گفت: ایران. آقا فرمود: ایران، دینش چیست؟ افسر دولتی گفت: اسلام. فرمود: شاه کشور چه دینی دارد؟ گفت: شاه مسلمان است. آقا فرمود: هر وقت شاه گبر شد و اعلام کرد که من کافرم و در این مسجد ناقوس زدنم، من هم می‌روم در مسجد مسلمانان نماز می‌خوانم. پس از این گفتگو در مسجد را باز کرده و داخل مسجد شد و نمازگزاران نیز آمدند و نماز جماعت

۱. عارف کامل، ص ۵۷

۲. تحف العقول، ص ۲۳۵؛ تربیت در سیره امام مجتبی علیه السلام، ج ۴، ص ۲۹.

حضور در خانه خدا توانست به مقصودش
نائل شود.^۱

این دستور قرآنی است که می فرماید:
**وَقَبِّمَا وَجْهَهُكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ**^۲; «در هر مسجدی
توجه خویش را به سوی خدا کنید و در
حالی که دین خود را برای خدا خالص
گردانیده اید، او را بخوانید».

اخلاص

مردی وارد مسجد شد و دید تکبیر
می گویند. از یکی پرسید: نماز چنم است؟
جواب دادند: تمام شد. گفت: آه! شخصی از
میان جمعیت برخواسته و گفت: حاضرمن
تمام نمازهایم را با آن آه تو عوض کنم و
چنین کردند. شب هنگام آنکه آه را خریده
بود در عالم خواب دید که پاداش بزرگی به
او داده اند.

آن یکی از جمیع گفت این آه را
تو به من ده و آن نماز من تورا
شب به خواب اندر بگفتش هاتھی
که خریدی آب حیوان و شفی^۳

داشت. او مدتی بود که به دنبال یک
کتاب - در مورد فلسفه و حکمت از
علمای یونان قدیم - می گشت. وی در
این مدت مسافرتها کرده و به
جستجوی وسیع پرداخت؛ اما هر چه
تلاش نمود آن را پیدا نکرد. تا اینکه
روزی روانه مسجد شد، دو رکعت
نماز خواند و پس از نماز از درگاه
خدای بزرگ خواست تا آن کتاب را به
وی برساند. از مسجد بیرون آمده و به
سوی منزل حرکت کرد، ناگهان سر راه
خود چشمش به پیرزنی افتاد که
مقداری اشیاء کهنه و پوسیده قدیمی را
در زمین گسترده و در معرض فروش
قرار داده بود، از جمله چند کتاب کهنه
نیز در کنار بساط او دیده می شد.

بوعلی که عاشق بی قرار کتاب بود،
بی اختیار به سوی آنها کشیده شد، از قضا
همان کتابی را که سالها به دنبالش بود در
میان آن اشیاء قدیمی مشاهده کرد، آن را
برداشته و به پیرزن گفت: این کتاب را چند
می فروشی؟ او نیز مبلغ ناچیزی را
درخواست کرد. بوعلی با خوشحالی
وصف ناپذیری وجه را پرداخت کرد و به
گمشده دیرین خود رسید. آری او با نماز و

۱. آموزه های کلام و حسی در قصه های تربیتی،

ص ۱۴۶.

۲. اعراف/۲۹.

۳. مثنوی، ص ۵۰۲

به طرف خانه استاد رفت. تا چشم استاد به سید جواد افتاد، با خشم بی سابقه‌ای گفت: از خدا نمی‌ترسی؟ از خدا شرم نداری؟!

سید جواد غرق در حیرت شد که چه واقعه‌ای اتفاق افتاده که اینقدر استاد را به خشم آورده است. از استاد سؤال کرد که علت چیست؟ بحرالعلوم فرمود: هفت شبانه روز است که فلان همسایه‌های با آن عائله زیاد گندم و برنج ندارد و در این مدت از معازه محلشان خرمای زاهدی ارزان نسیه کرده، امروز نیز برای نسیه گرفتن رفته ولی قبل از آنکه نیاز خود را اظهار کند، معازه دار گفته که حساب شما زیاد شده، او هم خجالت کشیده و دست خالی به خانه برگشته و امشب خودش و عائله‌اش بی شام مانده‌اند.

سید جواد گفت: به خدا قسم امن از این جریان خبر نداشتم و اگر می‌دانستم، حتماً به احوالش رسیدگی می‌کردم. استاد گفت: همه عصبانیت

سنت رعایت حقوق دیگران

جلسه اول: جویا شدن از حال همسایه عن الامام علی علیه السلام: «مِنْ حَسْنِ الْجُوَارِ تَقَدُّمُ الْجَارِ»^۱ از نشانه‌های حسن همسایگی، جویا شدن از احوال همسایه است.»

در روایات و سیره بزرگان دینی توجه زیادی به همسایه و اطلاع از اوضاع و احوال او شده است. درباره اینکه مسلمان شب سیر بخوابد ولی از حال همسایه‌اش باخبر نباشد، مذمتهای زیادی وارد شده است. رسول خدام علیه السلام فرمودند: «کسی که شب سیر بخوابد و همسایه مسلمانش گرسنه باشد، به من ایمان نیاورده است.»^۲

مرحوم استاد شهید مطهری نقل می‌کند: سید جواد آملی (فقیه بزرگ و صاحب مفتاح الكرامة) شبی مشغول صرف شام بود که در خانه‌اش به صدا درآمد، در را باز کرد، دید خادم استادش، سید مهدی بحرالعلوم است. خادم گفت: استاد بر سر سفره شام نشسته‌اند، اما دست به غذا نخواهند برد تا شما را ببینند. سید جواد با عجله

۱. بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۲۳۲؛ تحف العقول،

ص ۸۵

۲. اعمالی طوسی، ص ۵۲۰

**حَزْمَةٌ مِنَ الْكَفَبَةِ؛^۲ احترام مؤمن من از احترام
کعبه هم بالاتر است.**

انسان اشرف مخلوقات خداست
و این ویژگی او موجب می شود که
شخصیت هر انسانی را محترم
بشماریم. یکی از ابعاد حقوق مؤمنین
بر همدیگر اینست که نسبت به
یکدیگر احترام بگذارند و حقوق هر
یک را در مورد او رعایت کنند و
محترم بشمارند. در حدیث فوق، امام
صادق علیه السلام می فرماید: احترام مؤمن از
احترام کعبه بالاتر است.

حضرت آیة الله العظمى
بروجردی گاهی هنگام تدریس و
بحث با شاگردان، عصبانی می شدند
(البته نه آن عصبانیتی که او را در خلاف
رضای خدا وارد کند) ولی پس از
درس سخت از آن عصبانیت پشیمان
می شدند و به دنبال طرف می فرستادند
و از او عذرخواهی می کردند، و گاهی
برای جلب محبت او، کمکهای مالی
نیز می نمودند، از این‌رو در میان

من برای این است که چرا از احوال
همسایهات بی خبر و غافلی؟ چرا باید
آنها هفت شبانه روز به این وضع
بگذراند و تو متوجه نباشی؟ اگر باخبر
بودی و اقدام نمی کردی که اصلاً
مسلمان نبودی.

سید بحرالعلوم یک سینی غذا و
مقداری پول به او داد تا به خانه
همسایه‌اش ببرد و از او معدرت
خواهی کند. بعد هم فرمود: من
همینجا می‌مانم و شام نمی‌خورم تا
برگردی و خبر آن مرد مؤمن را برایم
بیاوری.

وقتی سید جواد آمد و دقایقی در
خانه همسایه محتاجش ماند، همسایه
اصرار کرد تا علت این کار او را بداند.
وقتی ماجرا را شنید، گفت: من راز
خود را به هیچ کس نگفتم و تعجب
می‌کنم که سید بحرالعلوم چگونه از
این مطلب مطلع شده است.^۱

آری این‌گونه باید به امور
همسایگان رسیدگی کرد و از احوال
آن جویا شد.

۱. داستان راستان، شهید مطهری، ج ۲، داستان

۸۶

۲. بحار الانوار، ج ۶۸ ص ۱۶

جلسه دوم: احترام به حقوق دیگران
قال الصادق علیه السلام: «الْمُؤْمِنُ أَعْظَمُ

آقا فردا صبح به منزل شما می‌آیند.
صبح شد، من حرم رفتم و برگشتم،
دیدم آقا سوار بر درشکه در کنار منزل
ما منتظر من هستند، همراه ایشان به
منزل شیخ علی رفتیم. آقا به ایشان
فرمود: «از من بگذرید، از حالت
طبیعی خارج شدم و به شما پرخاش
کردم و...». شیخ علی عرض کرد: «شما
سرور مسلمین هستید و برخورد شما
باعث افتخار من است...». باز آقا تکرار
کردند «از من بگذرید، مرا عفو کنید».^۱
آن بزرگمرد تا این اندازه به حقوق
دیگران احترام می‌گذاشت و به حفظ
آبروی آنها توجه عمیق داشت و این
مسئله را عملاً به دیگران هم یاد می‌داد.
با توجه به حرمت مؤمن نزد خداوند،
انسان تا حد امکان باید از عصباتی شدن و
پرخاش کردن دوری کند و اگر هم اتفاق
افتد و عصباتی شد، در اسرع وقت جبران
کند و عذرخواهی نماید و نگذارد
عصباتیش ادامه یابد.

جلسه سوم: رسیدگی به امور دیگران
قال رسول الله ﷺ: «خَيْرُ النَّاسِ مَنْ

۱. محمدی اشتهرادی، داستان دوستان، ج ۵
ص ۸۰

دوستان، این مزاح معروف شده بود که
«عصباتیت آیة الله بروجردی مایه
برکت است».

گاهی به این هم قناعت
نمی‌کردند، روز بعد هنگامی که بر منبر
تدریس می‌نشستند، در حضور جمع
شاگردان، از آن فرد عذرخواهی
می‌کردند.

آیة الله سید مصطفی خوانساری از
نزدیکان آیة الله بروجردی بود. او
می‌گوید: روزی آقا در کلاس درس
نسبت به یکی از شاگردان به نام شیخ
علی چاپلقی عصباتی شد تا حدی که
آن شاگرد می‌خواست گریه کند، آن
درس تمام شد، همان روز، بعد از نماز
مغرب آقا مرا طلبید، با عجله به
حضور شان رسیدم، تا مرا دید فرمود:
«این چه حالتی بود که از من صادر شد؟
یک نفر عالم ربانی را نجاندم، الان
باید بروم و دست ایشان را ببوسم و
حلالیت بطلبیم و بعد بیایم نماز
بخوانم. عرض کردم ایشان در مسجد
«شاه زید» امام جماعت است و تا دو
سه ساعت از شب گذشته به منزل خود
نمی‌آید. من به ایشان اطلاع می‌دهم که

او بدhem تاعزت و شرف او پایمال شود و نیز برای اینکه به کمک بلاعوض عادت نکند، از این کاهوهایی که خریداری ندارد و در نهایت برای فروشندۀ ضرر است برمی‌دارم، تا هم از ضرر او جلوگیری کنم و هم به این وسیله کمکش کنم. ضمن اینکه برای من هم فرقی نمی‌کند که کاهوهای لطیف و نازک بخورم یا کاهوهای پلاسیده و کلفت.^۴

ابان بن تغلب گفت: با امام صادق علیه السلام در حال طواف بودیم، یکی از دوستانم با اشاره از من خواست که نزد او بروم، ولی من در میان طواف نرفتم، بار دیگر به من اشاره کرد، این بار حضرت به من فرمود: چرا نمی‌روی؟ گفتم: آیا طواف را به خاطر کار او قطع کنم؟ فرمود: آری، مگر نمی‌دانی انجام کار دیگران از خیلی طوافها برتر و ثوابش بیشتر است.

انفع بِالثَّائِسِ؛^۱ بهترین مردم کسی است که مردم از او سود و بهره برند.^۲ در قرآن کریم خداوند در یک مورد به پیامبر می‌فرماید: «عَلَّكَ بِأَخْيَعٍ نَفْسَكَ أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ»؛^۳ «مُبَادَا خُودَتْ را در اندوه اینکه مردم ایمان نمی‌آورند هلاک کنی». این مسئله نشان می‌دهد که رسول خدا علیه السلام همه زندگی اش را برای حل مشکل مردم و تعالی آنها وقف کرده بود و شب و روز به فکر هدایت و ارشاد آنان بود.

خود حضرت فرمودند: «هر کس حاجت مؤمنی را برآورده کند، خدا حاجتهای او را برآورده می‌کند، که کمترین آنها بهشت است.»^۴ یکی از طلاب نقل می‌کند: به مغازه سبزی فروشی رفته بودم، دیدم مرحوم حاج میرزا علی قاضی (استاد عرفان علامه طباطبائی) خم شده و مشغول جمع کردن کاهوهای پلاسیده و خشن است. بعد از آنکه آنها را خرید به دنبال او رفتم و علت این کار را سؤال کردم. فرمود: این فروشندۀ انسان شریف و محتاجی است و من چون نمی‌خواهم چیزی بلاعوض به

۱. بحار الانوار، ج ۷۲، ص ۲۲.

۲. شعراء ۳.

۳. بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۳۸۵.

۴. سیمای فرزانگان، ص ۳۴۹.

ازدواج نیز بهاری دارد و آن زمانی است که انسان در اوج بلوغ جسمانی قرار دارد، اگر ازدواج در این دوران انجام گیرد آثار گرانبهای و مفیدی را در پی خواهد داشت و محصول چنین ازدواجی فرزندان شاداب و بانشاط خواهد بود.

پیامبر اکرم ﷺ فرمود: «ما من شاءَ تَرَوْحَ فِي حِلَائِهِ سَيِّدُ الْأَعْجَمَ شَيْطَانُهُ: يَا وَيْلَهُ، يَا وَيْلَهُ اعْصَمَ مِنِي ثُلَثَنِ دِينِهِ، فَلَيَقُولَّ اللَّهُ الْعَنْدُ فِي الْثُلُثِ الْأَبْقَى؛^۱ هیچ جوانی نیست که در ابتدای جوانی ازدواج کند مگر آنکه ناله شیطان بلند می‌شود: ای وای، ای وای، دو سوم دین خود را از من حفظ کرد. پس این بندۀ باید تقوای الهی را در یک سوم باقی مانده پیشه سازد.»

گاه در روایات تعبیرات و تشیبهای معنا داری برای سرعت ورزیدن به ازدواج در دوران جوانی وارد شده است که سخت قابل دقت است، از جمله امام هشتم علیه السلام فرمود: «جبرئیل بر پیامبر ﷺ نازل شد و گفت: ای محمداً پروردگارت سلام می‌رساند

سود دنیا و دین اگر خواهی
ما یه هر دوشان نکوکاری است
راحت بندگان حق جست
عین تقوا وزهد و دینداری است
(این یعنی)

نکته جالب اینکه از نظر روانشناسی هم ثابت شده که انسانها تشنۀ محبت‌اند و از دشمنی و بدخواهی گریزان‌اند. در معاشرتها هیچ عاملی به اندازه خدمت و یاری رساندن به دیگران جلب کننده دلها و محبت‌ها نیست، لذا وقتی محبت به میان آمد، کدورت‌ها و دشمنیها از میان انسانها رخت بر می‌بندد و آنان به سمت صلاح کشیده می‌شوند.

سنّت ازدواج آسان

جلسه اول: ازدواج در جوانی همچنانکه فصلی از طبیعت بهار نام گرفته است که در آن سرسبی و شادابی و نشاط مشاهده می‌شود، دوران عمر انسان نیز دارای بهاری است که همان دوران جوانی باشد. در این دوران، انسان سرشار از قدرت و نیرو و نشاط و شادابی است.

۱. بـحار الانوار، ج ۱۰۳، ص ۲۲۱، ر. ک: کنز العمال، حدیث ۴۴۴۱.

است، تجملات و رسم و رسومات سنگینی است که دور امر مقدس ازدواج را احاطه نموده است مانند: مهریه سنگین، جهیزیه کمرشکن، جشن عروسی مفصل همراه با رقابت‌های ناروا و اسراف فراوان، توقعات بیش از حد مانند داشتن کار با درآمد زیاد، خانه آنچنانی، ماشین و.... اسلام در این بخش سفارشاتی دارد که می‌تواند گره گشا باشد. پیامبر اکرم ﷺ درباره مهریه می‌فرماید: «فَضْلُّ نِسَاءٍ أَتَتِي أَقْلَمَهُنَّ مَهْرًا وَأَخْسَمَهُنَّ وَجْهًا»^۱؛ بهترین زنان امت من، زنانی هستند که مهریه کمتر و سیمای نیکوتری داشته باشند.

و درباره شرائط خواستگار و اینکه حتماً لازم نیست داماد و یا پدر او از ثروتمندان باشند، فرمود: «إِذَا حَطَبَ إِنِّي كُنْ رَجُلٌ فَرَضَيْتُمْ دِيْنَهُ وَأَمَانَتَهُ فَرَوْجُوهُ وَالْأَسْفَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ»^۲؛ هرگاه

و می‌فرماید: دوشیزگان همچون میوه درخت‌اند که هرگاه میوه رسید، چاره‌ای جز چیدن آن نیست و گرنه خورشید آن را فاسد می‌کند، و بادرنگ آن را دگرگون می‌سازد، و به حقیقت دوشیزگان هرگاه دریابند آنچه رازنان دریافت‌هاند، دوایی جز شوهر برای آنان نیست و گرنه ترس فتنه بر آنها می‌رود. سپس پیامبر اکرم ﷺ بر منبر رفت و مردم جمع شدند و آنچه را خداوند عزیز و جلیل دستور داده بود اعلام نمود.^۳

حکایت

مرد و زنی روستایی، پسرشان به سن بلوغ رسیده بود. روزی زن به شوهرش گفت: اگر می‌توانی و برایت میسر است الاغی را که داریم بفروش تا برای پسرمان زن بگیریم. از آن روز به بعد هرگاه پدر می‌خواست صحبت کند، پسر کلامش را قطع می‌کرد و فوراً می‌گفت: بابا از فروختن الاغ سخن بگو.^۴

جلسه دوم: سهل‌گیری در امور ازدواج از مسائل مهمی که امروزه به صورت یک معضل جدی درآمده

۱. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۲۳.

۲. امثال و حکم، ج ۱، ص ۱۲۴.

۳. میرزا حسین نوری، مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۱۶۱.

۴. همان، ج ۱۴، ص ۱۸۹.

باعث راحتی دنیا و برکات معنوی
می شود.

جلسه سوم: ویژگیهای شوهر مطلوب
خواسته‌ها و سلیقه‌های افراد در
تمام امور مختلف است، از این‌رو تکیه
کردن بر خواسته‌های فردی اشخاص
در هر امری از جمله ازدواج کار را
دچار مشکل می‌کند. برای حل معضل
انتخاب در ازدواج، خوب است انسان
نگاهی به راهنماییهای معصومین
داشته باشد.

مادراین جا به برخی از ویژگیهای
شوهر خوب از دیدگاه معصومین علیهم السلام
اشارة می‌کنیم.

۱. خوش اخلاق باشد.

حسین بشار می‌گوید: به امام هفتم
نامه نوشتیم که یکی از بستگان من
دخترم را خواستگاری نموده است،
ولی خلقش بد است. حضرت فرمود:
اگر بداخل اخلاق است با او وصلت نکن.^۲

۲. باتقوا باشد.

مردی نزد امام حسن مجتبی علیهم السلام

خواستگاری [برای دختر شما] نزد
شما آمد که دین و امانتداری وی
رضایت بخشن بود، پس [دختر خود
را] به او تزویج نمایید. در غیر این
صورت، فتنه و فساد در زمین پیدا
می‌شود.»

خطرهای از مرحوم کاشف الغطاء
مرحوم آیت الله شیخ جعفر
کاشف الغطاء ملجمأ و پناه مستمندان
بود و تأمی توانست در رفع نیازهای
مردم می‌کوشید. در حالات او
نوشته‌اند: روزی بعد از تمام شدن
کلاس درس شیخ، طلبه‌ای نزد او آمد،
ولی از اظهار حاجت خویش خجالت
می‌کشید. شیخ جعفر آنقدر با او گرم
گرفت و با او با مهربانی صحبت کرد که
او جرأت یافت و عرض کرد: «دختر
خود را همسر من گردان». شیخ بلا فاصله دست او را گرفته،
به اندرون خانه‌اش برد و بدون هیچ
تشریفاتی، بعد از رضایت دختر، عقد
آنها را خواند، و در همان شب مراسم
عروسی صورت گرفت.^۱

آری آنچه مورد نظر اسلام است،
ازدواج‌های ساده و بی‌آلایش است که

۱. حکایتهای شنیدنی، محمدی اشتها ردی،
ص ۲۰۷.

۲. بحار الانوار، ج ۱۰۳، ص ۲۲۵.

عیاشی می‌کنند؛ به حدی که مریض
می‌شوند».^۲

۴. اهل گناه نباشد.

پیامبر اکرم ﷺ فرمود: «کسی که
دخترش را به شخص فاسق تزویج
نماید، هر روز بر او هزار لعنت نازل
می‌گردد».^۳

آمد تا درباره ازدواج دخترش با او
مشورت کند. حضرت به او فرمود:
«زوجها من رجُل تحقیق فَإِنْ أَحَبَّهَا أَنْكِرْهَا
وَإِنْ آتَيْتَهَا لَمْ يَظْلِمْهَا؛^۱ دخترت را به مرد
باتقوا تزویج کن؛ زیرا اگر دخترت را
دوست بدارد او را گرامی می‌دارد و اگر
او را دوست نداشته باشد، به او ستم
روانمی دارد».^۴

۳. اهل شراب نباشد.

امام هشتم علیه السلام فرمود: «بر تو باد که
از تزویج [دختر خویش] با شرابخوار
دوری کنی. پس اگر او را به تزویج
شرابخوار درآوردی، گویا وی را به کار
خلاف عفت سوق داده‌ای».^۵

واضح است که شارب الخمر
علاوه بر دردسرهایی که دارد و
رنجهایی که بر همسرش تحمیل
خواهد کرد، نسل او نیز چغار
مشکلاتی خواهد شد. در یک گزارش
آمده است: «به طور کلی هشتاد درصد
اشخاص ناقص الخلقة و معلول،
محصول شب اول زانویه می‌باشند؛
زیرا در این شب، مسیحیان عید بزرگی
دارند، به عیش و نوش پرداخته و بیش
از حد متعارف مشروب خواری و

۱. مکارم الاخلاق، ص ۲۰۴.

۲. بحار الانوار، ج ۷۹، ص ۱۴۲.

۳. دکتر غیاث الدین جزابری، اعجاز خوراکیها،
ص ۲۱۴.

۴. مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۱۹۲.
۵. همان، ص ۲۵۰.

مراجعه کرد و از او خواست دعایی برای جلوگیری از کتک شوهر بنویسد. دعانویس متوجه شد که زن، آدم زبانداری است و همین زبان او را چنین گرفتار نموده است. لذا قلوه سنگی به او داد و گفت: هرگاه دعوا شروع شد این سنگ را در دهان خویش می‌گذاری و گزندی به تو نمی‌رسد. اتفاقاً یکی از روزها دعوا از طرف شوهر شروع شد و متظر جواب زن بود که جوابی نیامد؛ چرا که قلوه سنگ مانع جواب دادن همسر او شده بود. دعوا بدون کتک کاری خاتمه یافت. زن رفت تا از دعانویس تشکر کند، دعانویس گفت: دعایی در کار نبود، من فقط جلو زبان تو را بستم.

زبان، ما را عدوی خانه‌زاد است

زبان، بسیار سر بر باد داده است

جلسه دوم: آراستگی و پاکیزگی ظاهر

امام باقر علیه السلام فرمود: «النساءَ يُخْبِنَ

آنَ يَرَيْنَ الرَّجُلَ فَيُمِثِّلُ مَا يَسْعِيُ الرَّجُلُ آنَ
يَرَى فِيهِ النِّسَاءُ مِنَ الرَّيْبَةِ»^۱ همان گونه که مردان دوست دارند زینت و آرایش را

خویش علاقه‌مند است. دوست دارد محترم و گرامی باشد و از تحقیر و توهین رنجیده خاطر می‌گردد. مخصوصاً اگر توهین به صورت آزار بدنی و زدن باشد که سخت مورد نکوهش قرار گرفته است و عذاب آخرتی در دنای را در پی خواهد داشت.

زن دارای روحیه‌ای حساس و لطیف است و اعمال خشونت با او قبل از هر چیز سبب جریحه‌دار شدن روحیه‌اش می‌گردد و اگر چه ممکن است در بسیاری از موارد در مقابل رفتار بد و خشن مرد عکس العملی نشان ندهد و حتی اعتراض نکند، ولی آثار این رفتار و حرکت مرد به صورت عقده‌های نهفته در زن در می‌آید و به اتحاد مختلف از جمله بدرفتاری و خشونت با فرزندان بروز می‌کند.

قلوه سنگ مانع کتک شد
البته گاهی زبان برخی خانمه‌ها در آزار آنان توسط شوهر نقش دارد، گویند زنی مرتب توسط شوهر آزار می‌دید، و کتک می‌خورد، برای جلوگیری از این مسئله به دعانویس

واسطه نامرتبی و مهیا نبودن مردان است که زنان، عفت خویش را از دست می دهند. سپس فرمود: آیا دوست داری همسرت را نامرتب [وژولیده] ببینی؟ گفتم: نه. فرمود: همسرت نیز مانند تو است [و دوست دارد مرتب و آراسته باشی].^۱

همان حضرت در سخن دیگری فرمود: «زنان بنی اسرائیل بدان جهت از طریق عفت خارج شدند که مردانشان به مرتب بودن و زیبایی مقید نبودند».^۲

جلسه سوم: شادیها را به خانه انتقال دهید

امام صادق علیه السلام فرمود: «وَلَا تَكُونُ فَاكِهَةَ عَامَّةَ الْأَطْعَمَ عِيالَةَ مِنْهَا وَلَا يَدْعُ أَنَّ يَكُونَ لِلْعِيدِ عِنْدَهُمْ فَضْلٌ فِي الطَّعَامِ وَأَنْ يَنْسِي لَهُمْ فِي ذَلِكَ شَيْءٍ مَا لَمْ يَنْسِ لَهُمْ فِي سَاعَةِ الْأَيَامِ»؛^۳ هر میوه‌ای که عموم مردم از آن استفاده می برند به عیالش بخوراند و در روزهای عیدی که دارند، طعام آنان را افراش دهد و چیزهایی برای آنان

در زنانشان ببینند، زنان نیز دوست می دارند که در مردانشان زینت و آراستگی را ببینند.»

رعایت نظافت در همه جا و برای همه کس لازم است. انسان موظف است بسدن و لباسش را همیشه، مخصوصاً در محیط خانه تمیز نگهدارد.

پاکیزگی، آراستگی و زیبایی اختصاص به زن ندارد. مرد هم باید به سر و وضع خویش بر سر و شیک باشد.

البته اکثر مردها به زینت و آراستگی در خارج از منزل مقیدند ولی در منزل و نزد همسر به این مسئله توجه ندارد. همچنانکه مرد دوست دارد که زن برای او آرایش کند و ظاهر آراسته داشته باشد، زن هم همین توقع و انتظار را از شوهر خویش دارد.

امام هشتم و آراستگی ظاهر
حسن بن جهم می گوید: حضرت امام رضا علیه السلام را دیدم که خضاب کرده بود. عرض کردم خضاب کرده‌اید؟ فرمود: بله. مرتب بودن و آراستگی [ظاهر] باعث عفت زنان می شود. به

۱. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۱۸۳.

۲. بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۱۰۲.

۳. فیض کاشانی، محدثة البیضاوى، ج ۳، ص ۷۰.

باعث نشاط و شادی فرزندان می‌شود و هم اطلاعاتی را کسب می‌کنند و هم به جای داستانهای گرفته شده از بیگانگان، مغز و فکر بچه را با داستان واقعی از امام معصوم علیه السلام پر کرده‌ایم.

جلسه چهارم: کمک کردن در کار خانه فاطمه زهراء علیها السلام فرمود: «**خیار کشم** آئینکم مُتَّكِيَّةٌ وَأَكْرَمُهُمْ لِنَسَائِهِمْ^۱؛ بهترین شماکسی است که در برخورد با مردم نرم تر و مهربان‌تر است؛ و **[از] شمشندترین مردم کسانی هستند** که با همسرانشان کریمانه‌تر برخورد کنند».

هرچند کارهای داخل منزل نوعاً به عهده زنها است، ولی باید توجه داشت که اداره یک منزل کار آسانی نیست.

یک بانوی خانه‌دار اگر شبانه روز هم تلاش کند، باز هم مقداری از کارها لنگ می‌ماند، مخصوصاً در موقع غیرعادی مانند مهمان‌داری و... خوب است شوهران گاه آستین همت را بالا بزنند و بجای فرمان و دستور، در برخی کارها مشارکت کنند، چراکه خانه ستاد فرماندهی نیست بلکه کانون صفا و محبت و محل

۱. کنز العمال، ج ۷، ص ۲۲۵؛ تاریخ بغداد، ج ۱۲، ص ۵۰؛ دلائل الامامة، ص ۷.

فراهم کند که در روزهای دیگر فراهم نمی‌کرده است».

کارهای روزمره آنقدر مردم را گرفتار کرده است که مخصوصاً مردان کمتر می‌رسند در کنار اهل و عیال باشند، در ساعاتی هم که با خانواده بسر می‌برند، تلفنهای دوستان، و ارتباط با تلفن همراه بین آنان و خانواده فاصله ایجاد می‌کند.

حدائق بیاییم در روزهای عید و شاد جامعه، مثل ایام ولادت پیشوایان مخصوصاً علیهم السلام شادیها را از خیابانها و حسینیه‌ها و... به درون خانه‌ها انتقال دهیم. این کار با کمترین بودجه می‌سر است.

آقایی می‌گفت: من برنامه دارم هر شبی که عید یا ولادت یکی از مخصوصان باشد، مقداری شیرینی تهیه می‌کنم، آنگاه از بچه‌ها سؤال می‌کنم: امشب چه عیدی است؟ و یا ولادت کدامیک از پیشوایان است؟ مختصر اطلاعاتی درباره آن عید و یا آن امام ارائه می‌شود، و داستان جذابی مربوط به آن مناسبت بیان می‌گردد، آنگاه شیرینی صرف می‌شود. این برنامه هم

این حال دیشب مشغول آرد کردن گندم بودم و ابوالحسن (علی‌الله‌آل‌هی) حسن و حسین رانگهداری و حمل می‌کرد.^۴

سنت ساده زیستی

جلسه اول: سبکبار بودن

садه‌زیستی از سنتهای حسن‌های است که از سیره معصومین علی‌الله‌آل‌هی به یادگار مانده است. مولای متقيان علی‌الله‌آل‌هی در یک کلام زیبا مردم را به ساده‌زیستی سفارش کرده و فرمود: «تحفظواً تلحظواً»^۵ سبکبار شوید تا برسید.

خاطره‌ای از شهید رجایی

شهید رجایی که به ریاست جمهوری انتخاب شده بود، هیچگاه از سنت حسن ساده‌زیستی دست بر نداشت و مانند مردم عادی زندگی می‌کرد. وی در یکی از خاطرات خود می‌گوید: یک بار که اتوبوس دو طبقه سوار شده بودم، راننده اتوبوس با

همکاری و تشریک مساعی است. و هرگز این فکر را به ذهن نپروراند که اگر در منزل کار کنیم از ابهت و جلالمان کاسته می‌شود. بر عکس، اگر مردی در کارهای خانه همکاری کند، نزد همسرش با صفا و نزد دیگران دلسوز و مهریان قلمداد می‌شود.^۱

پیامبر علی‌الله‌آل‌هی و کمک در کار منزل

پیامبر اکرم علی‌الله‌آل‌هی - با آن همه عظمت - در منزل کار می‌کرد. از عایشه همسر پیغمبر نقل شده است که: وقتی خلوت می‌شد، رسول خدا لباسش را می‌دوخت و کفتش را وصله می‌کرد و مانند سایر مردها در منزل کار می‌کرد.^۲

علی‌الله‌آل‌هی و کمک به فاطمه علی‌الله‌آل‌هی

پیامبر اکرم علی‌الله‌آل‌هی بین علی‌الله‌آل‌هی و فاطمه علی‌الله‌آل‌هی تقسیم کار کرده بود؛ کارهای داخل منزل را فاطمه علی‌الله‌آل‌هی و کارهای بیرون منزل را علی‌الله‌آل‌هی انجام می‌داد،^۳ با این حال حضرت در کارهای منزل فاطمه علی‌الله‌آل‌هی را همراهی می‌کرد؛ گاهی دیدند که علی‌الله‌آل‌هی عدس پاک می‌کند و گاهی بچه‌ها را نگه می‌داشت. چنانکه در موردی فاطمه زهراء علی‌الله‌آل‌هی به پیامبر اکرم علی‌الله‌آل‌هی عرض کرد:

«ای رسول خدا هر دو دستم به علت آرد کردن گندم با آسیاب دستی ورم کرده، با

۱. کنزل العمال، ج ۷، ص ۲۲۵؛ تاریخ بغداد،

۵۰، ص ۱۲،

۲. ر.ک: بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۲۷ - ۲۳۰.

۳. مسند درک الوسائل، ج ۱۳، ص ۴۸؛

بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۸۱ و ۳۱.

۴. بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۳۴ ر ۸۴ و ۸۵.

۵. نهج البلاغه، خطبه ۲۱.

جلسه دوم: آفات دوری از ساده‌زیستی

زندگی تشریفاتی و دوری از سنت حسنۀ ساده‌زیستی آفات زیادی به دنبال دارد که یکی از آنها سختی حساب روز قیامت است.

علی عَلِيٌّ در مورد جمع ثروت و زندگی‌های تشریفاتی می‌فرماید: «فِي حَالِهَا حِسَابٌ وَ فِي حَرَامِهَا عِقَابٌ؛^۱ اموال حلال [در زندگی] حساب دارد و اموال حرام عقاب و کیفر دارد.»

حضرت سلیمان از خداوند متعال زندگی شاهانه خواست و عرضه داشت: «مَتْ لِي مُلْكًا لَا يَنْتَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي»؛^۲ «پروردگار!! مرا حکومتی عطا کن که بعد از من سزاوار هیچ کس نباشد!» خداوند متعال هم خواسته او را اجابت کرد و آن حضرت به زیباترین زندگی شاهانه دست یافت.

حضرت سلیمان تمام دستورات شرعی را اعم از واجب و مستحب انجام می‌داد و معصوم بود و هیچ گناهی از روی صادر نشد. با این حال حضرت صادق عَلِيٌّ می‌فرماید:

شاگرد خود در مورد افزایش قیمت پیکان که به یکصد هزار تومان رسیده بود صحبت می‌کرد و می‌گفت: شنیده‌ای که قیمت پیکان صدهزار تومان شده است؟ شاگرد به او گفت: بشود یک میلیون تومان، آن موقع که قیمت سی هزار تومان بود، ما قشر مستضعف نمی‌توانستیم ماشین بخریم، حالا هم نمی‌توانیم، بعد نگاهی به من کرد و به راننده گفت: مثلاً این آقا را بین اچقدر شیوه آقای رجایی است! ولی حالا او کجا زندگی می‌کند و با چه ماشینهایی رفت و آمد می‌کند و این بندۀ خدا هم آمده سوار اتوبوس دو طبقه شده است. راننده هم حرف او را تأیید کرده و کلی هم به من بد و بیراه گفت. من به او گفتم: آقای راننده حالا شما از کجا می‌دانید شاید این بندۀ خدا هم مثل شما زندگی می‌کند. راننده جواب داد: نه آقا، تو هم دلت خوش است، شما چقدر ساده‌ای! آنها زندگی‌ای دارند که به خیال من و تو هم نمی‌رسد، شاگرد او هم مرتب حرف راننده را تأیید می‌کرد و من نگفتم که خود رجایی هستم.^۳

مکن تعلق خاطر به نقش صفحه دمر

جريدة وار همی زی و ساده و شی باش
(جامی)

۱. جمهوری اسلامی، ۱۳۸۰/۶/۸.

۲. نهج البلاغه، خطبه ۸۲

۳. ص. ۳۵.

اشرف آمد و ایشان را در خانه‌اش ملاقات کرد. ضمن گفتگو، از وضع شخصی محدث نیز سؤال کرد. آن مرحوم هرچه بود گفت. شخص همدانی در موقع رفتن مبلغی پول به ایشان داد، ولی هر چه اصرار کرد محدث قمی نپذیرفت، پس از رفتن وی فرزند بزرگش گفت: پدر جان! چرا نپذیرفتی؟ جواب داد: گردنم نازک و بدنم ضعیف است، طاقت جواب خدا را در قیامت ندارم! سپس از ساده‌زیستی امیر مؤمنان علی عليه السلام یاد کرده و به موعدۀ اهل خانه پرداخت.^۳

نظر آنان که نکردن بدین مشتی خاک الحق انصاف توان داد که صاحب نظر نزد جلسه سوم: آفات دوری از ساده‌زیستی

زنگی تشریفاتی خوی استکباری و طبعان در مقابل فرامین الهی را تقویت می‌کند. قرآن می‌فرماید: **وَأَنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَى أَنَّ رَأْهَ أَنْتَفَنِي**؛^۴ (ابی ترید انسان از اینکه خود را بسی نیاز ببیند، سر به طغیان

حضرت سلیمان به خاطر پادشاهی دنیا بعد از همه پیامبران به بهشت داخل خواهد شد.^۱

بلی آنانکه از زندگی ساده دست کشیده و به دنبال تجملات و مادیات هستند، گرچه انسانهای پاک و بی‌گناهی هم باشند، از محاسبه روز قیامت در امان خواهند بود.

امیر مؤمنان عليه السلام در شب ۱۹ ماه رمضان منزل دخترش حضرت ام کلثوم عليها السلام مهمان بود، هنگامی که دو نوع خورشت را در سفره ام کلثوم مشاهده کرد (دو قرص نان جو، کاسه‌ای شیر و اندکی نمک در آن سفره بود) فرمود: دخترم یکی از آنها را بردار، مگر نمی‌دانی من در زندگی پیرو حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم هستم؟ سپس فرمود: دخترم! هر که خوراک و پوشاک او در دنیا نیکوتر است، ایستادن و انتظار او در قیامت نزد خداوند بیشتر خواهد بود. در حلال دنیا حساب و در حرامش عقاب خواهد بود.^۲

داستانی از محدث قمی

مردی از بازرگانان تهران تا آخر عمر وجه مختصری به محدث می‌داد و ایشان با کمال سادگی و قناعت زندگی می‌کرد. در اواخر عمر شخصی از همدان به نجف

۱. حیاة القلوب، ج ۱، ص ۳۵۴.

۲. متنهی الآمل، ج ۱، ص ۱۷۲.

۳. ستارگان حرم، ج ۴، ص ۱۶۷.

۴. علق ۶.

برمی‌دارد.^۱

ثعلبة انصاری و پیامبر ﷺ

ثعلبة انصاری زندگی ساده‌ای داشت. روزی دلش خواست که وضعش بهتر شده و زندگی مرفه‌ی داشته باشد. راز دلش را با پیامبر اکرم ﷺ در میان نهاد و از آن حضرت تقاضا کرد که در این مورد برایش دعا کند و عرضه داشت یا رسول الله! از خدا بخواه تا من مالدار شوم و قول می‌دهم به حق خدا گردن نهاده و از مستمندان دستگیری کنم. پیامبر اکرم ﷺ فرمود: ای ثعلبه! برو قناعت کن و آنچه را که خدا برایت عطا کرده شکرگذاری کن!

اما او دست بردار نبود. بار سوم که پیش پیامبر آمد، حضرت دست به دعا برداشته و عرض کرد: پروردگار! از فضل خود ثعلبه را روزی کن! بعد از این دعا بود که ثروت از هر سو به طرف ثعلبه روی آورد و چند عدد گوسفند او به گله‌ای تبدیل شد، تا اینکه دیگر نتوانست در شهر مدینه بماند. او قبل نماز‌های پنگاهه خود را با پیامبر ﷺ در مسجد می‌خواند ولی بعد از ثروتمند شدن، کم کم نماز‌های روزانه به هفته تبدیل شد و چیزی نگذشت که گرفتاری دنیوی او را به کلی از مسجد و

نماز جماعت محروم کرد. هنگامی که آیة زکات نازل شد، نماینده پیامبر ﷺ برای گرفتن زکات از گوسفندان و شتران بی‌شمار ثعلبه به بیابانی که او در آنجا دامداری می‌کرد آمد. اما ثعلبه در مقابل نامه پیامبر ﷺ که از او درخواست زکات کرده بود برآشت و گفت: یعنی چه؟ مگر ما کافریم که جزیه بدھیم؟ و بعد پرداخت زکات را به بعد موکول نمود.

هنگامی که سخنان او به گوش پیامبر ﷺ رسید، حضرت دو بار فرمود: وای بر ثعلبه! بعد از تمدّ ثعلبه از فرمان پیامبر ﷺ، آیه نازل شد که: **﴿فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخْلَوْا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُغْرِضُونَ﴾**^۲; «هنگامی که خداوند از فضل خود به آنان (بعضی از مسلمانان) بخشید، بخل ورزیده و از فرمان خدا سرپیچی کرده و روی بر تافتند».^۳

و این چنین است که دوری از ساده‌زیستی و روی آوردن به تجملات و زندگی تشریفاتی، انسان را از ارزش‌های الهی و خدوند متعال جدا می‌کند.

جلسه چهارم: قناعت و عزت نفس

۱. توبه/۷۵.

۲. تفسیر ابوالفتوح رازی، در تفسیر همین آیه.

مرجعیت عامه وی برای زیارت عازم مشهد مقدس رضوی شد، شیخ انصاری در موقع بدرقه برادرش به او سفارش نمود که: در این سفر خواه ناخواه بین تو و شاه و امرای دولت ایران ملاقاتی روی خواهد داد. مواظب باش عزت نفس را از دست ندهی و از آنها وجهی را نپذیری و به این وسیله خود را بینه آنان نسازی او اگر از ایشان چیزی پذیرفتی دیگر حق نداری پیش من بیایی، بلکه در بازگشت از مشهد در دزفول بمان!

شهید مدرس

آیت الله سید حسن مدرس از جمله آزاد مردانی است که عزت نفس خود را در پرتو ساده‌زیستی بدست آورده بود. اور این مورد گفته است: اگر من نسبت به بسیاری از مسائل و اسرار آزادانه اظهار عقیده می‌کنم و هر حرف حقی را بسی پروا می‌زنم، برای آن است که چیزی ندارم و از کسی هم نمی‌خواهم. اگر شما هم بار خود را سبک کنید و توقع را کم نمایید، آزاد می‌شوید.^۲

سنت حسنة ساده‌زیستی در زندگی انسان آثار و برکات فراوانی دارد که یکی از آنها عزت نفس است. علی ﷺ می‌فرماید: «مَنْ عَزَّ النَّفْسَ لَرُومَ الْقَناعَةٌ»^۱ از عوامل عزت نفس پایبندی به قناعت [و ساده‌زیستی] است.»

دست طلب چو پیش کسان می‌کنی دراز پل بسته‌ای که بگذری از آبروی خوش در حالات شیخ انصاری آمده است: یکی از ثروتمندان ایران هنگام سفر به مکه مبلغی به شیخ انصاری بخشید تا منزلی برای خویش تهیه کند، ولی شیخ بر اثر بلند طبعی و آزادگی از آن مال استفاده شخصی نکرد و همه آن مبلغ را برای ساختمان یک مسجد و خرید زمین آن مصرف نمود. امروزه آن مسجد به نام شیخ انصاری در شهر مقدس نجف معروف است. آن مرد هنگامی که از حرکت خداپسندانه شیخ انصاری آگاه شد، ارادتش به وی افزون گشته و مناعت طبع وی را تحسین نمود. او نه تنها ساده می‌زیست و عزت نفس و آزادگی خود را حفظ می‌کرد، بلکه به دیگران نیز در این زمینه توصیه‌ها می‌نمود. هنگامی که شیخ منصور برادر شیخ انصاری در زمان

۱. میزان الحکمه، ج. ۳، ح. ۱۷۱۳۹.
۲. فرهنگ کوثر، ش. ۳۶، ص. ۲۲.